

KOERIER

A photograph of three children of diverse backgrounds playing on a rope bridge at a playground. The child in the foreground is a Black girl with glasses and a blue striped jacket, smiling. Behind her are two white girls, one in a patterned dress and one in a white shirt, also smiling. The bridge is made of thick ropes and has a large wooden beam above it. The background shows a playground with other equipment and a clear blue sky.

Thema:
**Werelds
verbonden**

Internationale Schakelgroepen

Sing & Dance UP! 2026

RVKO KinderInspiratieRaad

RVKO

Jaargang 30 • nummer 4 • juli 2026

Met de wereld verbonden

De zomer is bij uitstek een tijd waarin onze wereld even groter wordt. We trekken eropuit, dichtbij of ver weg, ontmoeten andere mensen, ontdekken nieuwe plekken en kijken soms met andere ogen naar wat voor ons vanzelfsprekend is. Juist die ontmoeting met het andere maakt nieuwsgierig en helpt ons om de wereld én onszelf beter te begrijpen.

Verbonden zijn met de wereld om ons heen is een belangrijk uitgangspunt binnen de RVKO. We willen kinderen leren om met een open blik naar de wereld te kijken, verantwoordelijkheid te nemen voor zichzelf en voor anderen en hun eigen stem te ontwikkelen in dialoog en verbinding met de mensen om hen heen. Want de wereld begint niet ergens ver weg, maar gewoon bij de ander die je ontmoet.

In deze Koerier zien we daar mooie voorbeelden van terug. Zo lezen we over de kinderen uit de internationale schakelgroepen en maken we kennis met kinderburgemeester Lisa. Ook wordt zichtbaar hoe rijk onze eigen leergemeenschap is, waarin collega's en kinderen uit meer dan 120 landen samen leren, werken en leven. Al die verhalen laten zien hoeveel kracht er schuilt in ontmoeting, nieuwsgierigheid en de bereidheid om je te verbinden met elkaar en de wereld om ons heen.

Nu de zomervakantie voor de deur staat, ontstaat er ruimte om even afstand te nemen van het werk en nieuwe indrukken op te doen. Dichtbij of ver weg, de wereld begint al bij je eigen drempel. Wie zich openstelt voor het onbekende, blijft leren. Zelfs, of misschien wel juist, tijdens de vakantie.

Wij wensen jullie een mooie zomer, vol ontmoeting, verwondering en tijd om op adem te komen.

Jakolien en Ton

Inhoud

Kleine wereldburgers, grote dromen

Vijf RVKO-scholen hebben voor kinderen die nog maar net in Nederland zijn, een nieuwkomersvoorziening. Wat vinden kinderen uit deze Schakelgroepen van hun school in Nederland en hoe zijn zij verbonden met het land waar ze vandaan komen?

4

RVKO KinderInspiratieRaad: samen leren, samen verbeteren

Met de RVKO KinderInspiratieRaad willen we kinderen als volwaardige gesprekspartner betrekken in hoe we ons onderwijs vormgeven. Hoe pakken we dat aan en waarom is dit zo belangrijk?

14

Sing & Dance UP! 2026

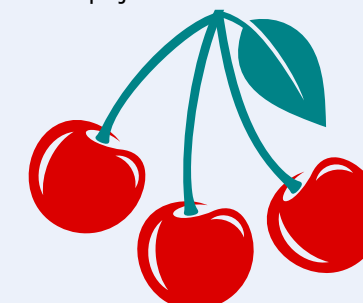
Op donderdag 11 juni zongen en dansten ruim 7.000 kinderen bij de optredens van bekende artiesten in Rotterdam Ahoy tijdens Sing & Dance UP! 2026. Ook veel RVKO-scholen deden mee aan dit grote muzikale feest!

32

Scholenpost: De Provenier	8
Geld is een ruilmiddel	10
Kinderburgemeester Lisa	12
Column Haitske de Visser	19
De wereld van de RVKO in beeld	20
Scholenpost: Het Tangram	22
Rubriek Identiteit: Fatimaschool	24
Scholenpost: Don Boscoschool	26
Voor jou gelezen	27
Tweegesprek	28
De hobby van Caroline Moll	30
SKPR-nieuws	35
TMA-nieuws	36
Personalia	38
RVKO in beeld	40

Zomerrebus 1

Los deze rebus op en stuur je oplossing naar redactie@rvko.nl. Onder de inzenders verloten we mooie prijzen.

-sen K=W

Redactieteam:
Aziem Jarmohamed, Kathelijne Lemmens,
Evelien Smeets, Miran Jakirovic, Lianne
Blaak, Nicole van Dijk, Nicky Houweling,
Merel van der Sluis en Philip Reedijk.

Grote dromen van kleine wereldburgers

Op de 70 RVKO-scholen zitten kinderen van over de hele wereld. Sommige zijn hier geboren, anderen zijn er nog maar net. We spraken met vier leerlingen die nu in een schakelgroep zitten en twee die zijn doorgestroomd naar een reguliere groep. Wat vinden zij van hun school in Nederland en hoe zijn zij verbonden met het land waar ze vandaan komen? *Tekst: Philip Reedijk.*

De Regenboog

Vijf RVKO-scholen hebben voor kinderen die nog maar net in Nederland zijn, een nieuwkomersvoorziening ofwel schakelgroep: de Emmausschool, de Augustinus, de Stephanusschool, De Regenboog en de Pieter Bas. Kinderen van verschillende leeftijden en met uiteenlopende achtergronden melden zich voor een schakelklas: vluchtelingen uit een AZC, kinderen die via gezinshereniging naar Nederland zijn gekomen en kinderen van arbeidsmigranten of expats. Sommigen hebben in een ander land al op school gezeten, anderen niet. Sommigen kennen vanuit hun gezinssituatie al een paar woorden Nederlands, maar de meesten niet. De meesten hebben al het nodige meegemaakt voor ze hier arriveerden.

Ashkan is elf, komt uit Iran en is begin 2026 vanuit de schakelgroep doorgestroomd naar groep 6 bij De Regenboog in Rotterdam-Beverwaard. Met z'n broer en moeder reisde hij zijn vader achterna, die al in Nederland was. 'Ik ben nu ongeveer anderhalf jaar hier. In Iran had ik vriendjes en mijn neefje zat ook in mijn klas. Ik woonde in een dorp en de school was niet zo groot. We hadden een krijtbord in de klas, boeken en schriften. Ik leerde taal en rekenen en hoe je dingen moet maken.'

Mila is acht, komt oorspronkelijk uit Djibouti, in Oost-Afrika en zit nu in de schakelklas. Ze heeft twee broertjes en een zusje. Hiervoor woonde ze een paar jaar in Frankrijk, waar ze ook naar school ging. 'Ik zat op een grote school naast mijn huis, met veel kinderen. Ik ging voor de eerste keer naar school toen ik vier was. Mijn klas was niet zo groot, ongeveer dertien kinderen. Mijn meester heette Guillaume. Hij leerde me lezen, rekenen en schrijven. Ik spreek Frans, Engels, Arabisch en nu Nederlands. Ik kom uit Djibouti, maar toen was ik heel klein, daar weet ik niets meer van.'

Het Turkse meisje Sinem (12) is twee jaar in Nederland en is inmiddels vanuit de schakelgroep doorgestroomd naar een reguliere groep 7 van De Regenboog. Ze heeft een oudere broer en zus. 'Ik woonde in een klein stadje en mijn school was heel groot. Het lokaal leek wel een beetje op een klas hier: we hadden een krijtbord en een digibord, maar geen computers. Ik leerde Turks, rekenen, lezen, Engels en geschiedenis. We hadden ook gym. De school begon om half negen, tot drie uur. We hadden wel zes pauzes op een dag, dat was leuk. Tussen de middag kon je overblijven als je dat wilde.'

Mila: 'Ik vond het leuk op school in Frankrijk, vooral spelen met vrienden en tekenen. Maar ook leren vind ik leuk; mijn liefste vak is lezen. In Nederland speel ik ook veel buiten met vriendjes. En ik lees en teken nog steeds veel.'

Ashkan: 'De school hier is groter en de meesters en juffen zijn beter. Het is hier ook veel makkelijker om vrienden te maken. In Iran hadden we geen digibord of computers. Er was niets te doen in de pauze: we konden alleen een rondje lopen, heel saai. Er was geen sportveld en we hadden geen bal ofzo.'

Sinem: 'Het leukste op mijn Turkse school vond ik gym en muziek. Ik hou van muziek en speel zelf de melodica. Hier op De Regenboog is geen muzieklles, dat vind ik jammer. School hier is leuker en sommige dingen zijn makkelijker, zoals rekenen. Nederlands lezen gaat goed, begrijpend lezen vind ik moeilijk. Maar de juffen en meesters leggen dingen wel goed uit.'

Hoe zien jullie je toekomst?

Sinem: 'Volgend jaar in groep 8 ga ik kijken voor een middelbare school. De juf heeft al verteld over het voortgezet onderwijs, welke vakken je dan krijgt. Ik denk dat dat wel moeilijk is.'

Ashkan: 'Ik zit nu in de Schakelklas en daarna ga ik naar de gewone school. Ik weet nog niet wanneer dat is. Ik zit op voetbal bij SV Bolnes, ik ben spits. Ik vind sporten leuk en later wil ik een beroemde voetballer worden. Ik train maandag en woensdag en op zaterdag zit ik op zwemles. Ik heb een broer van zestien die op de middelbare school zit en ook voetbalt bij Bolnes. Ik wil later heel graag samen met hem in één team spelen. En ik ga misschien nog wel gitaar leren spelen. Ik wil graag hier blijven later.'

Mila: 'Ik moet in de Schakelklas de taal nog beter leren en dan ga ik naar de gewone school. Ik moet ook nog leren zwemmen. Ik kan heel goed tekenen, dat deed ik veel in Frankrijk. En ook viool spelen vind ik leuk. Ik ga in Nederland wonen en in Frankrijk, daar is mijn vader.'

Sinem: 'Ik wil volleyballer worden, maar ik zoek nog een club. Met gym doen we niet vaak volleybal. Maar mijn gymleraar zei wel dat volleybal iets voor mij is. En anders word ik advocaat. Dan moet ik wel lang leren, maar dat vind ik niet erg. Ik wil later als advocaat mensen helpen in Nederland en Turkije.'

Hebben jullie een wens voor de school hier?

Mila: 'In Frankrijk hadden we een heel groot schoolplein, dat wil ik hier ook.'

Ashkan: 'Jáá, en de goals op het voetbalveld moeten groter!'

Sinem: 'Ik wil wel meer pauzes, zoals in Turkije. En meer volleybal in de gymles.'

Pieter Bas

Op de Pieter Bas in Capelle a/d IJssel spraken we Alisir, Jafar en Sara.

Sara is 11 jaar, komt uit Colombia en woont zo'n anderhalf jaar in Nederland. Inmiddels zit ze in een reguliere groep 7. 'Mijn school in Colombia begon heel vroeg, om 6 uur in de ochtend, dus ik moest om 5 uur opstaan. De school was niet goed, er werd veel gepest. Het onderwijs was ook niet zo goed. We hadden alleen een krijtbord, geen computers. Daarom wilde mijn moeder naar Nederland met mij en m'n broer. Hier ben ik blij en ik leer beter taal en rekenen. En gym, dat vind ik ook leuk!'

Alisir en Jafar zijn allebei 10 jaar en zitten in de schakelgroep. Alisir is in september 2025 uit Turkije naar Nederland gekomen: 'Er was oorlog waar ik woonde, vlak bij Syrië. Een keer werd een andere school gebombardeerd en waren er 20 doden. Mijn vader was al in Nederland en toen zijn wij ook gekomen. Maar de rest van mijn familie is nog daar. Ik zie mijn opa en oma wel elke week via Facetime. Mijn school was groot en mijn klas ook, met wel 35 kinderen. Ik moest om 6 uur opstaan voor school, die duurde tot 12 uur.

Ik leerde Turks lezen en schrijven en een beetje Engels. We hadden ook twee keer per week buiten gym.'

Ook Jafar is begin dit schooljaar gestart: 'Door de oorlog heb ik op een paar scholen gezeten in Syrië. Mijn school begon om 8 uur, tot 2 uur in de middag. Soms werd mijn school kapot geschoten en moest ik naar een andere school. Soms moest ik m'n jas aanhouden in de klas omdat het koud was en er geen ramen waren. Ook ons huis was kapot. Toen ben ik met mijn vader en moeder en twee broertjes naar Nederland gegaan. Op mijn school in Syrië leerde ik Arabisch, Turks en rekenen en taal.'

Zien jullie verschillen tussen de scholen in Nederland en waar je vandaan komt?

Sara: 'Mijn school was heel streng, de juffen en meesters sloegen ons soms en daar mocht je niets van zeggen. Ik had een grote klas, met 36 kinderen. Ik leerde daar niet veel. Hier zijn de leraren aardig en helpen ze je echt. Ik vind leren leuk, alleen de taal is moeilijk. Ik oefen thuis extra, bijvoorbeeld met Duolingo of taalspelletjes op mijn tablet en de pc. Ik kan Spaans, Engels en Nederlands.'

Alisir: 'Ik leer hier met de computer en de rekenmachine werken, dat is leuk, dat hadden we niet in Turkije. De meester en de juf helpen me goed met Nederlands praten.'

Jafar: 'Hier is school leuk en kan ik de oorlog vergeten. Het leukst vind ik LOWAN, over taal en woorden leren. En Horen, Zien en Schrijven. We doen ook rekenen, daar ben ik goed in.'

Hoe zien jullie de toekomst?

Sara: 'Je moet nu leren voor later, om een goede toekomst te hebben. Ik wil meer leren, om later een huis en werk te hebben. En ik ga sporten, dat is belangrijk.'

Alisir: 'Ik wil hier blijven, maar ik weet niet wat ik later ga doen. Ik hou van tekenen en met Lego spelen en ik zit op voetbal. Misschien word ik wel een beroemde keeper.'

Jafar: 'Ik wil dokter worden en mensen helpen in Syrië en hier.'

Zomerrebus 2

'School is hier leuker'

De wereld in de etalage

Als je binnenloopt bij De Provenier in Rotterdam-Centrum, kun je hem niet missen: de levensgrote etalage. Een wand van een meter of vijf breed waar van alles gebeurt.

‘Ons doel is dat de kinderen zich bij deze themawand kunnen verwonderen en steeds weer iets anders zien’, vertelt schoolleider Daniëlle Blok. ‘Een beetje zoals de Sinterklaas-etelages van de Bijenkorf van heel lang geleden: daar moest en zou je naar toe! Wij wisselen een keer of twaalf per jaar van onderwerp en sluiten dan aan bij de seizoenen en thema’s van onze werkmethode Blink. Momenteel is het thema ‘Onze wereld’.’

De etalage is interactief, taalactief en nodigt uit tot spelen. Er worden lessen gegeven bij de wand en er wordt voorgelezen.

‘We zien dat de etalage echt leeft in de school en bij de ouders. Niks is te gek bij de inrichting: we hebben paspoppen die we steeds iets anders aantrekken en er stond zelfs een keer een levensgroot paard van Sinterklaas in de gang! We lichten het spannend aan, om het dramatische effect te vergroten.’

Veel collega’s en zelfs hun families zijn inmiddels betrokken bij de inrichting: ‘We hebben hier een basisvoorraad spullen en daarnaast verzamelen we allerlei specifieke dingen bij een thema, bijvoorbeeld uit een kringloopwinkel of van collega’s.’

‘Onze etalage nodigt uit tot spelen en leren’

Geld is een ruilmiddel

Geld geeft macht. Als je het nieuws een beetje volgt, lijkt het op wereldniveau alsof geld een ruilmiddel is voor wapens en conflicten. Het toekomstperspectief voor onze kinderen is daardoor soms weinig rooskleurig. Juist daarom moeten we ons op microniveau, binnen de muren van onze scholen, blijven realiseren waar wij ons geld voor inruilen. Waar wij directe invloed hebben.

Achter de begrotingen die directies elk jaar maken, vol geldbedragen en fte's, gaat een levendige praktijk schuil. Zo ook op de Paus Joannesschool waar ik directeur ben. Onze school staat op Zuid en is een plek waar geld wordt omgezet in een toekomst. De school is een veilige haven waar kinderen leren en hun talenten ontwikkelen. Dat doen we dagelijks samen met zo'n 70 collega's, externen en vrijwilligers.

Als schoolleider is het belangrijk om echt te luisteren en te observeren. Daar moet je tijd voor blokken in je agenda. Als je erachter komt waar de interesses en kwaliteiten van collega's liggen, kun je daarin investeren. Wij zien dat collega's het leuk vinden zich te blijven bijscholen en dat ze genieten van het inzetten van de kennis die ze hebben opgebouwd. En dat komt de kinderen direct ten goede. Het is fijn dat wij geld kunnen inwisselen voor tijd en mensen. Tijd voor specialisten: van een taal- en rekencoördinator tot een kindercoach, teamleider of een ICT-juf.

Het resultaat? Gelukkige leerkrachten en een optimale ontwikkeling voor de kinderen. We leveren 'complete' kinderen af. Kinderen die hun talenten kennen en weten waar hun uitdagingen liggen.

Conciërge In Opleiding

Als er rust is in een school en leerkrachten gelukkig zijn, ontstaat er ruimte in de hoofden om buiten de lijntjes te kleuren. Zo lopen er momenteel twee CIO's door onze school. Geen dure managers, maar twee 'Conciërges In Opleiding'. Twee jongens uit groep 8. Lang stilzitten en sommen maken is niet hun talent. Zij worden ongelukkig van de hele dag in de klas zitten en het schoolprogramma volgen. Samen met de leerkracht bedachten we een oplossing, om deze jongens te laten floreren. Ze werden CIO. Nu lopen ze trots rond met een keycord en een pasje om vaste klusjes te doen. Handdoeken bijvullen, de container aan de straat zetten, kopjes ophalen. Zij regelen het. Collega's binnen de school houden een oogje in het zeil.

Dit soort maatwerk ontstaat alleen als er rust en positiviteit is. Geld, in ons geval subsidies, geeft die ademruimte. We hopen dat de huidige machthebbers begrijpen hoe hard deze investeringen nodig zijn in het onderwijs. Structurele bijdragen zijn beter dan subsidies. En dan natuurlijk voor het hele onderwijs. Wat wij in de klas doen, bouwt aan de hoopvolle wereld van morgen. En dat lijkt me een mooie ruil.

Kim Boonstra
Directeur Paus Joannesschool

Kinderburgemeester

'Iedereen is gelijk en iedereen hoort erbij'

Een belangrijk uitgangspunt van de filosofie van de RVKO is de verbinding met de wereld om ons heen. We zien het als onze opdracht om eraan bij te dragen dat kinderen van de wereld houden, verantwoordelijkheid voor hun eigen leven en dat van anderen nemen en als wereldburger zorgen voor noodzakelijke vernieuwingen, zoals filosoof Hannah Arendt het verwoordt. *Tekst: Philip Reedijk*

We willen kinderen leren om vanuit zelfbewustzijn te handelen, belangen af te wegen, hun eigen wijze keuzes te maken en hun eigen stem te ontwikkelen in dialoog en verbinding met de ander en de omgeving. Een voorbeeld van een kind dat dit in de praktijk brengt, is de 10-jarige Lisa uit groep 7 van de Dr. Schaepmanschool. Zij is afgelopen januari benoemd tot Kinderburgemeester van haar woonplaats Ridderkerk. *Hoe ging dat?*

Lisa: 'Ik had al iets over de Kinderburgemeester op tv gezien. Toen er op school ook folders over werden uitgedeeld, dacht ik: 'Dat is wel iets voor mij!'. Het was een soort verkiezing: je moest eerst een filmpje insturen met uitleg over jezelf. Van alle inzenders mochten vijf kinderen, waaronder ik dus, op sollicitatiegesprek komen bij de burgemeester. Daar hebben we mijn filmpje bekeken en vroeg hij waarom ik Kinderburgemeester wilde worden en wat mijn speerpunten zijn.'

Speerpunten

'Ik wil meer speel- en sportmogelijkheden voor mensen met een lichamelijke beperking, dat iedereen veilig en gezond kan buitenspelen in Ridderkerk en ik vind lezen heel belangrijk. Ik vind dat iedereen mee mag doen en dat het ook moet kunnen. We hebben in Ridderkerk een City Run en ik had bedacht dat we ook een rolstoelrun kunnen doen. Om het veiliger te maken op straat moeten er meer fietspaden komen, zodat ouders zich geen zorgen hoeven te maken als hun kinderen buiten spelen. Voor lezen wil ik meer mini-bieb's in Ridderkerk en lees-activiteiten op school of ergens anders. Ik hou heel erg van lezen en lees elke dag op m'n e-reader.'

Houden van de wereld

De RVKO ziet het als opdracht om eraan bij te dragen dat kinderen van de wereld houden, voor hun eigen leven en dat van anderen verantwoordelijkheid nemen en als wereldburger zorgen voor noodzakelijke vernieuwingen. We staan voor inclusie en zorg voor elkaar en zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor een gelukkige samenleving.

Hoe ging het na je sollicitatiegesprek?

Lisa: 'Op een donderdag na gym kwam er een wethouder van de partij 18PLUS mijn klas in om te vertellen dat ik benoemd was tot Kinderburgemeester. Ik kreeg een bos bloemen en werd uitgenodigd om naar de Gemeenteraad te komen voor mijn installatie. Daar kreeg ik de officiële ambtsketen omgehangen. Die heb ik nu niet bij me, ik draag hem alleen als ik in actie ben. Ik ben als Kinderburgemeester heel vaak te zien in Ridderkerk, bij allerlei culturele en sportevenementen. Ik was jurylid bij een kindervoorleeswedstrijd en ik deed mee aan '(s)Cool on Wheels' van Facet Ridderkerk. Je kunt dan ervaren hoe het is om te sporten met een beperking, bijvoorbeeld door te rolstoelbasketballen of zitvolleybal en goalbal te spelen, dat was supercool!'

'Het kost best veel tijd, maar ik vind het hartstikke leuk en belangrijk om dit te doen. Ik wil echt dat er meer speeltuinen komen en dat het veiliger wordt om buiten te spelen. En dat iedereen mee kan doen, want iedereen is gelijk en iedereen hoort erbij. Dat wil ik voor elkaar krijgen als Kinderburgemeester.'

Word je later ook echte burgemeester?

Lisa: 'Nee, ik word GZ-psycholoog.'

Bekijk hier de sollicitatievideo van Lisa:

Zomerrebus 3

$a = u$

$-l$

Leerlingen als partners in onze verbetercultuur

RVKO KinderInspiratieRaad: samen leren, samen verbeteren

Wat gebeurt er als we leerlingen niet alleen zien als deelnemers aan onderwijs, maar als volwaardige gesprekspartners in hoe we dat onderwijs vormgeven? Met de RVKO KinderInspiratieRaad zetten we een belangrijke stap in die richting. Wat is zo'n raad precies en waarom is dit zo belangrijk?

Tekst: Philip Reedijk.

Leerlingen hebben het recht om gehoord te worden en scholen hebben de opdracht om actief bij te dragen aan burgerschapsvorming. Om aan te sluiten op deze maatschappelijke en wettelijke ontwikkelingen wil de RVKO de stem van het kind duurzaam en betekenisvol verankeren in onze manier van werken. Los van deze verplichtingen komt deze ambitie vooral voort uit een inhoudelijke overtuiging: leerlingen kijken anders en juist dát perspectief kan ons helpen beter worden.

De RVKO neemt de kinderen radicaal serieus

Stapsgewijze ontwikkeling en uitrol

In nauwe samenwerking met partner Kleine Grote Denkers heeft een werkgroep van bovenbouwleerkrachten de afgelopen tijd een doortimmerd concept ontwikkeld voor de RVKO KinderInspiratieRaad. Dit instrument is bedoeld als een concrete manier om leerlingen te betrekken bij vraagstukken die hen raken en om democratische vaardigheden in de praktijk te oefenen. Eind 2025 is met dit concept een eerste pilot uitgevoerd met vier RVKO-scholen: Mariaschool Taandersplein, Verbazisschool Wow, Minister Marga Klompéschool en de Vijfster (zie ook: Koerier december 2025).

Leercirkels aan zet

Op basis van deze ervaring is het concept bijgeschaafd en verbeterd. Vanaf schooljaar 2026-2027 zullen scholen van vijf leercirkels op basis van dit model de cyclus doorlopen en de eerste KinderInspiratieRaad-adviezen geven, daarbij ondersteund door de werkgroep. In schooljaar 2027-2028 volgen dan de overige leercirkels. De RVKO loopt hiermee voorop in Rotterdam en zelfs in Nederland. Het is de bedoeling om dit concept in te zenden voor de Innovatie Award van de Nationale Onderwijstentoonstelling (NOT) in januari 2027.

Wat is de KinderInspiratieRaad?

De RVKO KinderInspiratieRaad is een initiatief waarin leerlingen actief meedenken over vraagstukken. Niet als symbolisch gebaar, maar als serieuze bron van inzicht voor scholen én bestuur. De raad geeft geen formele besluiten, maar brengt KinderInspiratieAdviezen uit aan het College van Bestuur. Deze adviezen worden gebruikt als input voor beleid en organisatieontwikkeling, voor de doorontwikkeling van de verbetercultuur en voor het bredere strategisch verhaal van de RVKO.

Een plek om te oefenen en te leren

De RVKO KinderInspiratieRaad is meer dan alleen een manier om input op te halen. Het is vooral ook een oefenplaats voor burgerschap in de praktijk. Leerlingen trainen hier hun 'democratische spieren'. Ze leren hun mening verwoorden, luisteren naar anderen, argumenteren en doorvragen, en samen betekenis geven aan thema's en dilemma's. Dit gebeurt in een veilige en respectvolle setting, waarin ieder kind wordt uitgenodigd om bij te dragen. De kracht zit dus niet alleen in de uitkomsten, maar in het gesprek zelf. Juist de omgang met medeleerlingen die anders zijn en er andere denkbeelden op nahouden, stelt leerlingen in staat om een onderling verdraagzame houding te ontwikkelen.

Wat bedoelen we met 'kinderen radicaal serieus nemen'?

Kinderen radicaal serieus nemen betekent dat we:

- luisteren naar wat zij zeggen én doorvragen
- hun perspectief zien als waardevolle bron van inzicht
- bereid zijn om ons handelen daarop aan te passen
- hun stem laten meewegen in keuzes die hen raken

Het is geen extra activiteit, maar een houding: van praten over leerlingen naar leren mét leerlingen.

Waarom is dit belangrijk?

In het onderwijs zijn we gewend om te verbeteren vanuit analyses, data en professionele inzichten. Tegelijkertijd weten we: de leerlingen zijn degenen die dagelijks ervaren hoe ons onderwijs werkt. De RVKO KinderInspiratieRaad vertrekt vanuit één helder principe: we nemen kinderen radicaal serieus. Dat betekent:

- we luisteren niet alleen, maar doen iets met wat we horen
- we stellen vragen die er écht toe doen
- we zijn bereid om ons eigen denken te laten beïnvloeden

Dit sluit aan bij de wettelijke opdracht rondom burgerschap en het hoorrecht van het kind, maar gaat ook een stap verder: het vraagt om een andere houding.

Leerlingen trainen hier hun 'democratische spieren'

Wat levert het op?

- Eerlijke en verrassende inzichten vanuit leerlingen
- Concrete ideeën voor de praktijk
- Meer eigenaarschap bij leerlingen
- Versterking van burgerschap in de praktijk
- Betere aansluiting tussen beleid en beleving

Wat betekent dit voor scholen?

De RVKO KinderInspiratieRaad staat niet op zichzelf, maar is verbonden met wat er dagelijks in scholen gebeurt. Voor leerkrachten en schoolleiders betekent dit: nieuwe inzichten vanuit leerlingperspectief, inspiratie voor het versterken van de eigen verbetercultuur en concrete aanknopingspunten voor burgerschapsvorming. De KinderInspiratieRaad helpt om met een andere blik te kijken: Wat werkt voor onze leerlingen? En wat kunnen wij daarvan leren? Het nodigt uit om opnieuw te kijken naar de vraag: 'Hoe serieus nemen wij onze leerlingen eigenlijk?'. Of je nu leerkracht of schoolleider bent: de KinderInspiratieRaad raakt direct aan jouw dagelijkse praktijk.

Hoe werkt het?

De KinderInspiratieRaad heeft een gefaseerde opzet en vindt plaats in en met de leercirkels, op school- en bestuursniveau. Elke cyclus duurt ongeveer acht weken. Thema's worden met de kinderen gezamenlijk verkend en verdiept, en de opbrengsten worden vertaald naar concrete adviezen.

In de eerste sessie komen de kinderraadsleden samen om een probleem/onderwerp te kiezen en dit van allerlei kanten te onderzoeken. In de tweede sessie gaan de kinderraadsleden op hun eigen school in gesprek over het gekozen probleem/onderwerp en bedenken ze hier samen met hun klasgenoten oplossingen voor. Iedere school draagt één idee aan. Tijdens de derde sessie op het bestuursbureau komen de ideeën van de verschillende scholen samen en wordt er toegewerkt naar een 'superidee', wat zal resulteren in een officieel advies aan het CvB.

Samen leren, samen verbeteren

De KinderInspiratieRaad laat zien dat verbeteren niet alleen gaat over plannen en interventies, maar ook over houding. Door naar kinderen te luisteren en ze serieus te nemen ontstaat er meer eigenaarschap, worden gesprekken betekenisvoller en bouwen we samen aan onderwijs dat beter aansluit bij de werkelijkheid van onze leerlingen. Zo werken we aan een leergemeenschap waarin iedereen bijdraagt aan onderwijs dat ertoe doet.

'Het was een superdag! Meneer Ton is een gewone meneer met sneakers aan'

De werkgroep aan het woord

Het gehele ontwikkeltraject en de begeleiding tijdens de verder uitrol zijn verzorgd door de werkgroep KinderInspiratieRaad, bestaande uit collega's Ingrid de Ruiter, Lotte Treurniet, Sander van Wijngaarden, Evelyne Derks en externe partner Ruud Verbraak.

Evelyne: 'Tijdens de pilot eind 2025 hebben we de ervaringen van vier scholen gehoord en gezien wat deelname met kinderen doet. Het was voor ons duidelijk dat dit initiatief niet eenmalig mocht blijven. Daarom willen we nu graag alle bovenbouwleerlingen van de RVKO-scholen de kans bieden deel te nemen aan de KinderInspiratieRaad. Het is zó krachtig en waardevol dat dit vraagt om een duurzame doorontwikkeling naar een gedegen programma. De kwalitatieve inzet van de werkgroep, de co-creatie met Kleine Grote Denkers en de verbinding met verbetercultuur, burgerschap én leer- en veerkracht maken dit tot een bijzonder waardevol programma. Maar uiteindelijk gaat het vooral om de stralende ogen van de kinderen, de groei die zij tijdens zo'n ochtend doormaken en de mooie gesprekken die daaruit ontstaan.'

'Ik ben heel blij dat er naar ons wordt geluisterd'

V.l.n.r.: Lotte Treurniet, Sander van Wijngaarden, Mirjam Vreugdenhil, Evelyne Derks en Ruud Verbraak.

Waarom vind jij de KinderInspiratieRaad belangrijk?

Ingrid de Ruiter (Verbazisschool Wow): 'Het radicaal serieus nemen van de stem van de kinderen in onze scholen bij het verbeteren van ons onderwijs zet de deur open naar andere ideeën met betrekking tot het vormgeven van ons onderwijs, ideeën die komen vanuit ervaring en vanuit de eigen motivatie om nieuwe dingen te leren. Een belangrijk onderdeel in dit initiatief is dat wij de kinderen zien als volwaardige gesprekspartner en bereid zijn ons denken te laten beïnvloeden door de input van de kinderen. Ik ben ervan overtuigd dat wij het perspectief van de kinderen nodig hebben bij het kiezen van de verandering/verbetering/vernieuwing die het meest urgent is of de meeste impact heeft op de kwaliteit van het onderwijs. Zij horen erbij. Het toevoegen van de stem van de leerling aan die van bestuurders, directeurs en leerkrachten geeft een nieuw evenwicht. Daarnaast denk ik dat als kinderen op deze manier ervaren dat hun stem telt, zij de belangrijke vaardigheid van het 'zelf nadenken' nóg verder kunnen ontwikkelen. Het gaat op zulke momenten niet zozeer om informatie kunnen opzoeken of reproduceren, maar om het zelf met zorg mogen formuleren van je mening en ervaring over ons onderwijs.'

Van praten over leerlingen naar leren mét leerlingen

Waarom wilde jij hieraan meewerken?

Lotte Treurniet (Min. Marga Klompé): 'Op school maak ik dagelijks keuzes voor de kinderen, daarom vind ik het ook zo belangrijk om met de kinderen in gesprek te gaan. De KinderInspiratieRaad zorgt ervoor dat kinderen ervaren dat hun mening ertoe doet. Door echt naar hen te luisteren, kunnen we waardevolle inzichten krijgen in hoe zij over dingen denken.'

De RVKO KinderInspiratieRaad in het kort

- Leerlingen denken mee over school- en organisatievraagstukken
- Werkt in cycli van ongeveer 8 weken
- Opgezet in leercirkels (school en bestuur)
- Levert KinderInspiratieAdviezen aan het College van Bestuur
- Verbindt leerlingparticipatie aan verbetercultuur en burgerschap

Democratische spieren

In een democratie willen we samen bepalen wat het beste is om te doen. Daarom oefenen we de denkspier: 'Ik durf en kan nadenken over hoe dingen beter, eerlijker of fijner kunnen.' Maar denken alleen is niet genoeg. Democratie vraagt ook moed om je gedachten om te zetten in een stem. Daarom oefenen we de uitsprekspier: 'Ik durf en kan vertellen wat ik denk en voel.'

En als we praten, moeten we ook luisteren, anders wordt niemand gehoord! Daarom oefenen we de luisterspier: 'Ik luister aandachtig en wil begrijpen wat jij bedoelt.' Omdat we met veel verschillende mensen samenleven, zijn we het ook regelmatig oneens. Dat hoort erbij. Daarom oefenen we de verschilspier: 'Ik kan omgaan met meningen die anders zijn dan die van mij.' Om die verschillen goed te begrijpen, oefenen we de vraagspier: 'Ik stel vragen om de ander te begrijpen'.

Als we hebben gedacht, gesproken, geluisterd en verschillen hebben onderzocht met vragen, willen we samen verder. Daarom oefenen we de samenwerkspier: 'Ik doe mee en werk samen aan oplossingen die zo goed mogelijk zijn voor iedereen.'

En daarna beginnen we opnieuw. We denken weer na. Wat kan beter? Wat hebben we geleerd? Zo zorgen we er in een democratie voor dat iedereen gehoord wordt –en maken we de wereld stap voor stap een beetje beter.

(Bronnen: Bureau Burgerberaad en de Deense variant incl. onderzoek democratiefitness.nl)

Wat betekent de KinderInspiratieRaad voor de scholen?

Sander van Wijngaarden (Mariaschool Taandersplein): 'Dit geeft kinderen een stem binnen de school. Leerlingen krijgen de kans om mee te denken over onderwerpen die voor hen belangrijk zijn en die bijdragen aan een fijne en veilige schoolomgeving. Kinderen worden serieus genomen, en dit voelen zij ook. De betrokkenheid met de school neemt toe. Verder krijgt de school via de raad waardevolle inzichten vanuit het perspectief van het kind. Ideeën en ervaringen van kinderen kunnen helpen om beleid en activiteiten op school beter aan te laten sluiten bij wat er leeft. Daarnaast draagt de KinderInspiratieRaad bij aan burgerschapsonderwijs. Kinderen oefenen democratische spieren en ervaren wat democratie inhoudt.'

'In het begin was het best spannend, maar ik kreeg steeds meer zelfvertrouwen en durfde ik mijn mening te geven'

Hoe zijn jullie te werk gegaan?

Ruud Verbraak (Kleine Grote Denkers): 'Het belangrijkste uitgangspunt is dat we de kinderen écht een stoel aan tafel willen geven en heel goed naar hen willen luisteren (hoorrecht). Vanuit daar hebben we een eerste opzet gemaakt en hebben we dit met een kleine groep kinderen van vier verschillen RVKO-scholen getest en feedback opgehaald bij de kinderen. Daarna volgde een creatief proces waarin ideeën, feedback en kaders leidden tot een compleet prototype in het voorjaar. In mei en juni 2026 waren er vier sessies op de Marga Klompéschool en de Mariaschool, waarin we de verschillende spelvormen actief in de klas hebben getest. De kinderen waren hierbij onze belangrijkste bron van feedback. Op basis van al deze input maken we nu een definitieve versie, die we in het najaar van 2026 uitrollen in twee leercirkels. Daar komt ongetwijfeld nog een aantal organisatorische verbeteringen uit. In de schooljaren 2026-2027 en 2027-2028 nodigen we alle leercirkels uit om deel te nemen aan de KinderInspiratieRaad.'

Voor meer informatie over dit programma kun je terecht bij Evelyn Derks, evelyne.derks@rvko.nl.

Column

Nieuwsgierig zijn naar de ander

Haitske de Visser, leerkracht groep 6/7/8 en talentbegeleider HB, Montessorischool Capelle

Tijdens een close reading-les met een tekst over de Tweede Wereldoorlog ontstaat er een mooi gesprek in mijn groep. De kinderen zijn onder de indruk van de tekst en willen alles weten over concentratiekampen en Jodenvervolging. Diezelfde middag komt Hannah naar me toe: 'Juf, ik wil graag onderzoek doen naar het Jodendom. Ik vraag me af waarom Hitler zo'n hekel had aan de Joodse bevolking'. Wanneer ik vertel dat de Holocaust niet alleen om Joden ging, komen er vanuit de klas opnieuw veel vragen. We hebben het over 'anders zijn' en uitsluiting, onderwerpen die ook vandaag helaas nog te relevant zijn. Het is bijzonder dat je met kinderen in de leeftijd van 9 tot 13 jaar zulke diepe gesprekken kunt voeren. Ik besluit verder in te gaan op het onderwerp 'anders zijn' en een project te starten over de vijf wereldreligies.

De week hierna verdeel ik de klas in vijf teams. Ieder team krijgt een doos, behorend bij één van de wereldreligies. Ze mogen ontdekken wat er in de doos zit en met elkaar brainstormen. Voor mij is het belangrijk dat er vanuit de kinderen komt wat zij willen leren en hoe zij dit leren willen vormgeven. Er is één eis: ieder team presenteert het geleerde over 'hun' geloof. Uiteindelijk zoeken we gezamenlijk de overeenkomsten. Als kleine verslaggevers gaan ze aan de slag: overal boeken, laptops, materialen en kleurrijke posters. Misa weet precies hoe een gebedskleed eruitziet. Jayden ontdekt dat boeddhisten vaak mediteren om rustig te worden. Fenne merkt op dat licht in meerdere religies een belangrijk symbool is. 'Werelds verbonden' betekent niet dat iedereen hetzelfde gelooft, maar dat je nieuwsgierig durft te zijn naar de ander. Dat je ontdekt dat achter elke traditie een verhaal zit.

'Als je bang bent voor het onbekende, leer het dan kennen...'

Wat mij tijdens dit project vooral opviel, waren de gesprekken die ontstonden. Kinderen zijn nieuwsgierig, zonder meteen te oordelen. Dat is mijns inziens leren: vanuit nieuwsgierigheid ontdekken hoe de wereld in elkaar steekt en erachter komen hoe jij je hiertoe verhoudt. De kinderen leren, maar ook ik leer door hen iedere dag nieuwe dingen!

Waar volwassenen soms discussies beginnen over verschillen, beginnen kinderen vaak met vragen. Eerlijke vragen. Open vragen. En juist daardoor ontstaat begrip. De wereld wordt groter wanneer je iets nieuws durft te proberen en kleiner wanneer je merkt hoeveel mensen eigenlijk op elkaar lijken.

Dit was mijn laatste column voor de Koerier. Vanaf volgend schooljaar ben ik niet meer werkzaam voor de RVKO. Ik heb genoten van elk verhaal dat ik op papier mocht zetten en het schrijven heeft mij scherp gehouden. Ik hoop dat er binnen de RVKO nog een leerkracht is die dit zo voelt en het stokje van mij overneemt. De verhalen binnen het onderwijs zijn te mooi om niet te delen! Bedankt voor het 'luisteren' naar mijn verhalen! Ben jij de nieuwe columnist van de RVKO Koerier, meld je dan nu aan via redactie@rvko.nl!

Werelds verbonden RVKO

Leerlingen en medewerkers van de RVKO, afkomstig uit de hele wereld

Zomerrebus 4

bev=rg

+s

Vergeet niet je oplossing te mailen naar redactie@rvko.nl. Onder de goede inzendingen verloten wij drie cadeaucheques voor een fotoboek naar keuze ter waarde van € 100.

Groenblauwe speel-oase in Nesselande

Op woensdag 15 april is het nieuwe groenblauwe speelplein bij het gebouw van Het Tangram in Rotterdam-Nesselande officieel geopend. Schoolleider Matthijs van Dijk vertelt er meer over. *Tekst: Philip Reedijk.*

‘De gemeente Rotterdam wil graag openbare ruimtes vergroenen en biedt daar subsidie voor aan. Samen met het IVN Natuureducatie hebben wij een voorstel ontwikkeld om de grijze steenwoestijn bij onze school te herscheppen in een groenblauwe speel-oase. De subsidie was niet voldoende voor de complete aanleg, maar vormde een mooie basis om samen met onze burens, BOOR-school De Passe-partout, naar onze respectievelijke besturen te stappen voor de verdere financiering.’

Inbreng van de kinderen

Een gezamenlijke projectgroep heeft zich vervolgens gebogen over de invulling: ‘We hebben op verschillende manieren ideeën en wensen verzameld. Zo zijn we met kinderen van beide scholen naar de Speeldernis geweest om daar aan den lijve te ondervinden hoe zo’n schoolplein eruit zou kunnen zien. Daarna is een bedrijf geselecteerd

voor het verdere ontwerp, waarbij ook de Kinder-raden van beide scholen zijn betrokken. Dat leidde uiteindelijk tot een definitief ontwerp, dat vanaf 2025 is uitgevoerd.’

‘Het resultaat is echt prachtig, nóg mooier dan we ons hadden voorgesteld. Ook de kinderen zeggen dat herhaaldelijk tegen ons. Het plein heeft een zandbak met een waterelement en een keukentje, veel groen en verschillende hoekjes en plekjes, zoals een klimrek, een wiebelbrug en een touw-schommel. Kinderen kunnen naar hartenlust spelen, ravotten en klieberen met zand en water. We zien dat ze volop gebruik maken van alle toestellen en dat er door de grotere afwisseling minder onderlinge ‘gedoetjes’ zijn dan vroeger. Ook mooi om te zien dat het plein meteen al meer wordt gebruikt door ouders en mensen uit de buurt, en dat was precies de bedoeling.’

‘Meester, dit is het mooiste speelplein ever!’

Identiteit

'Iedereen is anders en jij mag jezelf zijn'

In de vorige Koerier kondigde onze vaste columnist Liesbeth Stalmeier haar vertrek aan als beleidsmedewerker identiteit bij de RVKO. Vanaf deze editie verandert de vaste column van de afdeling Identiteit en Onderwijs in een rubriek met wisselende bijdragen vanuit de scholen. De redactie heeft negen vragen geformuleerd op het gebied van identiteit. De deelnemende school kiest er daar vier van om te beantwoorden. In deze eerste aflevering: Gert-Jan Blonk en Wilma Wiegerink van de Fatimaschool. *Tekst: Philip Reedijk.*

Als ik een ochtend door jullie gangen loop, aan welke kleine dingen merk ik dan dat jullie een RVKO-school zijn?

'Wij begroeten iedereen 's ochtends met een glimlach. Bij al onze ingangen staan collega's die elk kind en elke ouder welkom heten. We willen dat de kinderen goed met elkaar en hun omgeving omgaan en wij leven dat ook voor. Daarom zorgen we er samen voor dat onze school altijd opgeruimd is en verzorgd oogt, zodat er een fijne sfeer hangt.'

Identiteit wordt vaak pas echt zichtbaar als het lastig wordt. Hoe helpt jullie visie/identiteit bij het maken van moeilijke keuzes?

'Wij besteden veel aandacht aan moeilijke situaties die onze kinderen in hun thuissituatie meemaken, zoals een ernstige ziekte of sterfgeval. We creëren een gedenkplek in de school en praten er in de klas over, bijvoorbeeld met behulp van een rouwkoffer. We maken een speciaal boekje waar het kind herinneringen en gevoelens in kan beschrijven en vormgeven. Ook informeren we de andere ouders en geven hun handvatten voor hoe zij daar met hun eigen kind mee kunnen omgaan. In elke klas staat een windlicht met een witte kaars, die wordt aangestoken op bijzondere momenten van bezinning, dankbaarheid, hoop, vreugde of verdriet. Dat kan een sterfgeval zijn, maar ook de geboorte van een broertje of zusje.'

'De identiteit van de school zit in de mensen zelf. We steunen elkaar in goede en slechte tijden. Dus als collega's het moeilijk hebben, zijn we er ook voor elkaar: we geven ruimte voor verdriet en verwerking, maar ook voor vreugde en plezier. We hebben daar geen vaste vormen voor, iedereen vult dat zelf in, vanuit de eigen motivatie en de onderlinge verbondenheid van het team.'

Hoe maken jullie de oorspronkelijke katholieke traditie herkenbaar voor kinderen en ouders die daar van huis uit niets mee hebben?

'Overall in onze school zie je katholieke details: van een glas-in-lood raam van de Mariaverschijning aan de herderskinderen in Fatima tot kleine Mariabeeldjes in onze teamkamer. Elk jaar vertelt de pastoor in de groepen 7 en 8 het paasverhaal.'

De kinderen werken de Kruiswegstaties dan uit in posters, die we ophangen in de school. Daarna lopen de jongere kinderen langs het hele paasverhaal. Dat geeft een sfeer van warmte en verbondenheid, ook voor kinderen die niet katholiek zijn.'

'De jaarlijkse kerkviering (met een kerstmusical door groep 6) is een warm samenzijn van kinderen, ouders, opa's en oma's, waarbij we kijken naar het kerstverhaal en samen zingen. Door alle ontmoetingen blijft de verbondenheid voelbaar. Met de kinderen als we op het plein samenkomen om iets met elkaar te openen of te vieren. Met collega's door samen te lunchen, teamuitjes, of door extra aandacht als een collega 40-50-60 jaar wordt of een jubileum viert. Met de ouders via onder andere de kerstborrel. En per jaargroep met bijvoorbeeld de overgang van groep 2 naar groep 3 en bij het afscheid van groep 8.'

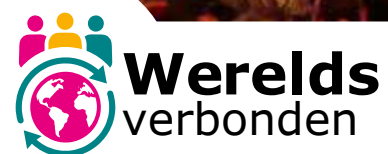
Wat hopen jullie dat een kind dat hier na acht jaar van school gaat, heeft meegekregen over zijn of haar plek in de wereld?

'De zeven kernwaarden van de RVKO zijn bij ons in alles verweven. We hopen onze kinderen deze waarden mee te geven om de volgende stap te kunnen zetten. Iedereen is anders, maar jij mag jezelf zijn, met respect voor de ander. Om je staande te houden in de wereld heb je veel kennis en vaardigheden nodig: een beetje hoop, verwondering, respect, verbondenheid, zorg, gerechtigheid en vertrouwen kan je daarbij goed helpen.'

'Iedereen is anders, dat is fijn. Op school mag ik gewoon mijzelf zijn.'

Don Bosco Dance

Muzikale wereldreis: 'Around the World'

Op woensdag 18 maart stonden ruim 180 leerlingen van de Don Boscoschool te stralen op het podium van de grote zaal van Theater Zuidplein in Rotterdam. Jong en oud lieten niet alleen hun talent zien, maar genoten vooral van deze swingende avond met als thema 'Around the World'.

Van Zuid-Afrikaanse klanken tot beats uit de hiphopscene en van salsa tot samba – het publiek werd meegenomen op een muzikale wereldreis. Maandenlang hebben leerlingen, leerkrachten en ouders onder leiding van vijf geweldige dansdocenten geoefend om er een spetterende avond van te maken, en dat is gelukt! Het werd een reis om nooit te vergeten.

De Don Boscoschool heeft muziek, dans en drama hoog in het vaandel staan en liet met deze avond opnieuw zien hoe verbindend deze kunstvormen zijn. De voorstelling werd georganiseerd door de vrijwillige dansdocenten en het voltallige team van de Don Boscoschool.

Volgend jaar, op woensdag 31 maart, staan de leerlingen opnieuw op het toneel met als thema: 'At the Movies'. Wellicht tot dan!

Annoek Koster-de Jong, directeur Don Bosco

Foto's: M. Van Werkhoven

'Kom aan boord, kom aan boord en vlieg met ons de wereld rond!'

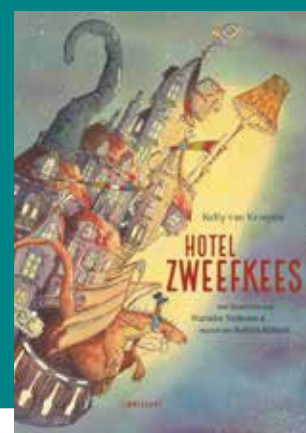
Voor jou gelezen!

Noëlle Engels (leerkracht op de Theresiaschool in Rotterdam-Zuid) bespreekt in elke editie van de Koerier een aantal kinderboeken.

'Kinderen hebben behoefte aan zowel spiegels als ramen. Veel gekleurde kinderen zien de wereld alleen door ramen en hebben spiegels nodig. Anderen zien alleen spiegels en moeten de wereld ook door ramen leren zien.'

Dit citaat, van de Amerikaanse literatuuronderzoeker en voorvechter voor meer diversiteit in jeugdboeken Rudine Sims Bishop, kwam ik tegen op de website van juf Rigoberta (van de Utrechtse Leesclub van Leesbevorderaars). Zij geeft heel veel tips voor jeugdboeken rondom diversiteit. In deze rubriek heb ik eerder onderstaande boeken kort genoemd of uitgebreider besproken. Ze passen heel goed bij het thema 'Werelds verbonden'. Denk aan de boeken van Henna Goudzand Nahar, Zindzi Zevenbergen en Brian Elstak, de boeken van Jason Reynolds, de prentenboeken van Mylo Freeman. En boeken zoals 'Misjka' van Edward van de Vendel, 'Vanaf hier kun je de hele wereld zien' en 'Vandaag komen we niet meer thuis' van Enne Koens, 'Er was ook eens' en 'Mondi' van Milouska Meulens, de avontuurlijke boeken van Davide Morosinotto, 'Zoef!' van Janneke Schotveld, de boeken van Nizrana Farook – genoeg voor een goed gevulde vakantieleeslijst! Een hele fijne vakantie, en veel leesplezier!

Hotel Zweefkees

Auteur: Kelly van Kempen
Illustrator: Marieke Nelissen
Uitgever: Lemniscaat

Een warm, avontuurlijk, liefdevol boek over Kalani. Hij moet, na de plotselinge dood van zijn opa, met het zwevende (en levende!) hotel Zweefkees binnen 90 dagen naar het Land van de Tovenaresen. Gelukkig krijgt hij hulp van oude en nieuwe vrienden, waaronder een dwerghaai in een vissenkomp, een bosfee, een kleine draak en natuurlijk Zweefkees zelf, zijn grootste vriend. Onderweg komt hij allerlei gevaren tegen, die de reis bijna onmogelijk maken. Ondanks alle tegenslag blijft Kalani hoopvol en heeft hij, letterlijk en figuurlijk, ruimte voor iedereen. Deze thematitel voor de komende Kinderboekenweek heeft prachtige illustraties én liedjes, die je via een QR-code kunt beluisteren.

Ik ben grappig, maar nu even niet

Auteur: Edward van de Vendel
Uitgever: Querido

Als de oorlog in Oekraïne uitbreekt, vangen de 12-jarige Ebbe en zijn moeder een Oekraïense vrouw en haar zoon Miko op in hun huis. Ebbe vindt het geweldig dat hij opeens een grote broer heeft, ze gamen samen en kijken filmpjes van hun favoriete comedians. Tussen de moeders klikt het helaas wat minder en ook puber Miko trekt zich gaandeweg meer terug. Ebbe begrijpt er steeds minder van, waarom is alles zo veranderd? Hij bedenkt een plan om de stilte thuis te doorbreken. Het boek is geschreven als een soort verslag, voor een schoolopdracht. Het is grappig, ontroerend en het leent zich goed om in de klas verder over te praten. Dat is ook niet gek, want het is een speciale uitgave voor de Maand van de Filosofie.

Tweegesprek

Naam: Paul Burghouwt
Functie: Directeur Park16hoven
Ervaring: Werkt 37 jaar in het onderwijs
(en bij de RVKO)

Na de Thomas More-pabo ging hij aan de slag bij zijn oude basisschool en daarna op De Contrabas en de Albert Schweitzer. 'Niemand uit mijn familie heeft iets met onderwijs, maar ik wilde van jongs af aan voor de klas. Mijn grote voorbeelden waren mijn meester in groep 5, Ignace Vesten, en het hoofd van de Odilia-school, Gerard Oosterbaan.'

Naam: Maartje Beentjes
Functie: Adjunct-directeur De Klinker
Ervaring: Werkt 21 jaar in het onderwijs

Maartje komt uit Heiloo en heeft de pabo in Amsterdam gedaan. Na haar eerste baan op een dorpsschooltje in het Noord-Hollandse Bergen kwam ze in 2008 terecht in Spijkenisse, op De Klinker. Daar werkt ze nu 18 jaar en is opgeklommen van leerkracht tot schoolleider. 'Ik ben dol op kinderen en wilde eigenlijk verloskundige worden, maar ik werd uitgeloot. Toen ben ik de pabo gaan doen en daar heb ik nooit spijt van gehad!'

Tekst: Philip Reedijk.

Paul & Maartje

In deze rubriek laten we steeds twee collega's met een verschillende achtergrond aan het woord over een actueel thema. Deze keer: de LAS-studiereis naar Curaçao en Bonaire.

Welke verschillen en overeenkomsten zagen jullie tussen de Caribische scholen en hier?

Maartje: 'De leerkrachten daar zijn minstens zo bevlogen als hier, maar zij werken wel in andere omstandigheden. Je ziet oude meubels en krijtborden, er wordt nog klassikaal frontaal lesgegeven. Zelfs bij de kleuters zijn er geen hoeken. De lay-out van de scholen is ook anders: ruim opgezet, zonder gangen, alle lokalen komen uit op een centrale binnenplaats. Natuurlijk zijn er ook onderling wel verschillen tussen de scholen, afhankelijk van de buurt en de populatie. Taal is er wel een dingetje: veel kinderen spreken thuis Papiaments of Spaans en leren op school Nederlands en Engels. Zij (en de leerkrachten) switchen moeiteloos tussen die talen en helpen elkaar (ook in hun eigen taal) als ze iets niet begrijpen.'

Paul: 'Op de ene school wordt Nederlands al vanaf groep 1 als instructietaal gebruikt, op de andere pas vanaf groep 5. Sommige scholen waren vrij losjes, om niet te zeggen chaotisch, maar er waren ook echt strak geregelde scholen bij, met een heldere visie. Al met al zagen we veel passie en betrokkenheid bij de leerkrachten, en waren de scholen gemoedelijk en geordend. Het viel op dat de leerkrachten en de schoolleiding wat meer autoriteit uitstralen dan bij ons en dat de leerlingen gedisciplineerder zijn en rustiger. Als de juf zegt 'Zo gaan we het doen!', dan gebeurt dat gewoon, zonder discussie. Zoals een Caribische collega het zei: 'Jullie Hollanders praten te veel.'

Wat nemen jullie van deze studiereis mee terug naar je eigen school?

Maartje: 'Wat mij opviel, was de grote betrokkenheid van de scholen met hun leerlingen en hun thuissituatie. Zo was er een (katholieke) school die workshops aanbood voor moeders, om hen zoveel mogelijk mee te nemen in de ontwikkeling van hun kind. Dat soort dingen zouden wij op onze school meer kunnen doen. De diversiteit op de Caribische scholen is vergelijkbaar met Rotterdam, maar de omgang met inclusiviteit lijkt daar veel vanzelfsprekender dan bij ons. Ze omarmen cultuurverschillen meer dan wij, denk ik. Zoiets eenvoudigs als kinderen even onderling in hun eigen taal laten praten als ze iets niet snappen of als ze ergens mee zitten: dat kunnen wij hier natuurlijk ook doen.'

Paul: 'We waren op een school met volledig geïntegreerd speciaal en regulier onderwijs. Zij gebruiken daar andere termen dan wij, maar het ging vooral om kinderen met ernstige leermoeilijkheden. Die zaten weliswaar in hun eigen klas, maar deden allerlei activiteiten en lessen samen met de reguliere leerlingen. En de leerkrachten van beide 'groepen' zaten gewoon samen in een leerteam, dat was prachtig om te zien! Dat is waar wij ook naartoe gaan, dus goed om te zien dat het gewoon kan. Mooi vond ik ook de 'Dag van de vlag'. Dan komt iedereen naar school in de kleuren van de vlag van hun land van herkomst en gaat met elkaar in gesprek over hun achtergrond en cultuur.'

Conclusie

Maartje en Paul zijn het erover eens: een studiereis zoals deze biedt op verschillende niveaus meerwaarde. 'Uiteraard is het interessant om te zien hoe dingen elders worden aangepakt en we hebben zeker bruikbare tips en trucs mee naar huis genomen. Maar ook de onderlinge verbondenheid die ontstaat door de ontmoetingen en de gesprekken, is absoluut een belangrijke opbrengst.'

De hobby van... Caroline Moll

‘De grote kleine verbouwing’

In deze rubriek stellen wij RVKO-collega's voor met een bijzondere hobby. Dit keer is dat: Caroline Moll, leerkracht groep 3-4-5 op de Meester Baarsschool. *Tekst: Philip Reedijk.*

Vanaf haar prille jeugd stond er bij Caroline thuis een groot poppenhuis. ‘We waren daar altijd druk mee. Zelfs op vakantie in Frankrijk schuimden we rommelmarkten af, op zoek naar mooie miniatuurdingetjes. Ik heb daar warme herinneringen aan en wilde dat doorgeven aan mijn kinderen. Ik knap oude poppenhuizen op die ik op Marktplaats vind. Mijn missie is om een keer een compleet huis van scratch af op te bouwen. Omdat mijn twee jongens het maar matig interessant vinden om met poppenhuizen te spelen, ben ik het meer voor mezelf gaan doen. Ik hou van interieurinrichting, nieuw behangetje, muurtjes verven en andere doe-het-zelf-projecten. In je echte huis zijn er natuurlijk grenzen aan wat en hoeveel je kunt doen, dus mijn man is blij dat ik nu deze hobby heb....’

Klushuis

Caroline verbindt altijd een thema aan haar ‘verbouwing’: ‘Eind vorig jaar heb ik een kerst-huis gemaakt en nu ben ik bezig met een zomervakantiehuis. Ik kies ook altijd voor een bepaalde stijl, bijvoorbeeld Frans of Italiaans. Ik probeer dan de karakteristieke dingen van zo’n huis te bedenken en zoveel mogelijk meubeltjes zelf te maken. In dit vakantiehuis heb ik alle vloeren zelf gedaan en ook de keuken, een kast, een bank en een open haard. Sommige dingen koop ik, vooral van die kleine dingen zoals een serviesje of een lampje. Het leuke van een poppenhuis is dat je echt helemaal los kunt gaan, met meubels en kleuren die je nooit in je eigen huis zou nemen.’

Er blijkt een complete subcultuur op het gebied van poppenhuizen te bestaan, compleet met beurzen, websites, internet-fora en app-groepen. Caroline: ‘Er zijn mensen die echt alles zelf maken, tot de kleinste details. En dat dan weer te koop of te ruil aanbieden. Ik gebruik de schaal 1 op 12, maar er zijn ook mensen die 1 op 16 bouwen, dus wat kleiner. Dat moet je wel in de gaten houden, anders koop je spulletjes in de verkeerde maat.’

Therapeutisch knutselen

Caroline krijgt steeds meer vragen van mensen die wel geïnteresseerd zijn in een poppenhuis, maar het is nog geen handeltje. ‘Het kost veel tijd: als je dat allemaal zou rekenen, wordt het veel te duur. Ik kan niet precies aangeven hoeveel uur een huis kost, maar een paar maanden ben ik er wel mee bezig. Soms even een verloren uurtje, soms een heel weekend. Het kan heel rustgevend zijn om me na een lange dag even terug te trekken en te gaan knutselen.’

Inspiratie voor iedereen

Caroline heeft haar kerst-poppenhuis vorig jaar meegenomen naar school. ‘De kinderen van mijn groep raakten zo geïnspireerd dat we daarna in groepjes als kerst-project met schoenendozen een poppenhuis hebben gemaakt, dat was echt superleuk! Ik heb mijn eerste huis op de kamer van mijn zoon van vier gezet en die speelt er nu af en toe mee. Maar na de zomer ga ik die een upgrade geven, want dat is hard nodig. En daarna misschien een keer een huis voor een vriendin: ik krijg steeds nieuwe inspiratie, dus je bent eigenlijk nooit klaar. Het oude poppenhuis uit mijn jeugd staat nog steeds bij mijn ouders, voor de kleinkinderen. Mijn ouders zijn door mijn geknutsel ook weer enthousiast geworden en bouwen nu aan een grachtenpand-poppenhuis, echt prachtig!’

Samen bouwen aan een rijke taalomgeving

Binnen de visie op het Jonge Kind heeft taalontwikkeling een belangrijke plek. Taal vormt immers de basis voor contact, spel, ontwikkeling en leren. Daarom investeren we op onze SKPR-locaties in leesbevordering en leesplezier. Samen met de Bibliotheek Rotterdam werken we aan een omgeving waarin boeken, verhalen en taal op een natuurlijke manier onderdeel zijn van de dagelijkse praktijk.

Deze samenwerking is steeds zichtbaarder op de groepen. Locaties ontvangen nieuwe boekencollecties met een gevarieerd aanbod van onder andere prentenboeken, informatieve boeken, versjesbundels en liedjesboeken. Daarnaast bezoekt de voorleesconsulente van de Bibliotheek regelmatig de locaties. Tijdens deze bezoeken worden ideeën uitgewisseld en voorleesactiviteiten georganiseerd voor kinderen en ouders.

Ook binnen het dagelijkse aanbod krijgt lezen een steeds vanzelfsprekender plek. Op veel locaties zijn al sfeervolle leeshoeken ingericht, waar kinderen boeken en verhalen kunnen ontdekken. Verhalen komen terug in thema's, gesprekken, spelactiviteiten en creatieve verwerking. Hierdoor ervaren kinderen dat taal overal om hen heen aanwezig is.

Op de SKPR-locaties in Barendrecht en Capelle a/d IJssel wordt ook ingezet op leesbevordering, taalontwikkeling en een rijke leesomgeving. Een belangrijk uitgangspunt hierbij is de doorgaande lijn tussen peuters en kleuters. Door samen te werken aan taalontwikkeling en ontluikende geletterdheid, bouwen we aan een rijke taalomgeving, waarin kinderen plezier beleven aan boeken en verhalen, en een sterke basis ontwikkelen voor hun verdere ontwikkeling.

Meer lezen?

Bekijk op www.rvko.nl/jonge-kind de factsheets 'Spel', 'Speelleeromgeving' en 'Volgsystemen'. Samen geven zij verder inzicht in onze visie op het Jonge Kind.

Uit je dak in Ahoy

Op 11 juni was er voor de derde keer een groots Sing & Dance UP!-concert in Ahoy. Onder andere kinderen van de Emmausschool, de Michaëlschool, De Contrabas, de Willibrordschool en het schoolkoor van de Fatimaschool zetten hun beste beentje voor tijdens de spectaculaire show.

Dit jaar konden in totaal 250 klassen en groepen meedoen aan een leertraject muziek en dans van Méér Muziek in de Klas. Zij kregen in de maanden voorafgaand aan het concert kosteloos zang- en dansles aangeboden door professionele vakleerkrachten. Het traject eindigde net als voorgaande jaren in een spetterend optreden met bekende artiesten én de kinderen zelf als stralende hoofdacts in een verrassend, kleurrijk programma in Rotterdam Ahoy.

Line up

Op donderdag 11 juni zongen en dansten ruim 7.000 kinderen bij de optredens van bekende artiesten en zang- en danskoren uit heel Nederland, zoals Paul Sinha (die de theme song 'Eyo Maatje' schreef), Maan, Kleine John & Chavanté en oude bekende Glen Faria. De show werd gepresenteerd door Kim-Lian van der Meij. De artiesten zongen samen met de kinderen hun eigen nummers én de liedjes uit het lesmateriaal. Iedere artiest bracht een eigen stijl mee: van kwetsbaar tot powerful en van persoonlijk tot humoristisch.

Verbinding en ontspanning

Kim ten Pierik, leerkracht De Contrabas, nam met haar groep 5 deel aan het event: 'Het was geweldig! Onze school deed voor de eerste keer mee. De kinderen van onze twee groepen 5 hebben een keer of acht geoefend met de dansjes en de liedjes, onder leiding van bevlogen professionals. We waren als leerkracht aanvankelijk een beetje sceptisch, omdat deze groepen 5 best moeilijk zijn, met veel gedragsproblemen en eigen leergangen. Maar het bleek juist een gouden greep: we zagen al snel meer verbinding en rust ontstaan in de klas. De kinderen komen zelfs makkelijker tot leren, zelfs als we 's morgens eerst een dansles hebben. Het is mooi om te zien dat kinderen die moeite hebben met cognitieve vakken, vaardigheden ontdekken waarvan ze niet wisten dat ze die hadden. Ze hebben veel plezier in het dansen en zingen en leven er echt helemaal van op. Ze genieten van de succeservaringen en zijn trots dat ze hiervoor zijn uitgekozen.'

'Natuurlijk waren ze een beetje zenuwachtig op de grote dag, maar het ging fantastisch en we hebben met z'n allen een geweldige middag gehad. Wij zijn er volgend jaar zeker weer bij!'

Meer informatie:
singanddanceup.nl

Foto's: SetVexy

Iedereen uit z'n dak in Ahoy!

Een dag vol zang, dans en vooral: plezier

Door de ogen van een ander

In een wereld die steeds meer met elkaar verweven raakt, vraagt goed onderwijs om meer dan alleen kennisoverdracht. Het vraagt om het vermogen om te kijken, te luisteren en te handelen vanuit verschillende perspectieven, om werelds verbonden te handelen. Bij de Thomas More Academie staat dat centraal. Niet als abstract ideaal, maar als dagelijkse praktijk in het onderwijs.

Werelds verbonden in het onderwijs

‘Werelds verbonden zijn’ betekent dat je je bewust bent van de context waarin je werkt én van de mensen met wie je samenwerkt. In het onderwijs zie je diversiteit dagelijks terug: verschillende achtergronden, talenten en ondersteuningsbehoeften.

In steeds meer klassen zitten leerlingen met verschillende moedertalen, verhalen en een diversiteit aan culturele achtergronden. Dit vraagt veel van jou als leerkracht. Zeker wanneer je werkt met een sterk meertalige schoolcontext. Je wilt ieder kind zien, begrijpen en ondersteunen. Maar we merken ook hoe ingewikkeld dat in de praktijk kan zijn. Dat vraagt om inclusief denken en handelen en dat is lang niet zo eenvoudig. We dragen allemaal ons oordeel met ons mee. Over iets wat we raar vinden of wat wij niet kennen vanuit ons eigen ‘normaal’. En of iets gek is, hangt vaak ook weer af van de context. Hoe je kijkt, maakt wat je ziet en dit vraagt om anders kijken, anders denken en anders doen.

Anders kijken, anders denken, anders doen

De uitdagingen in het onderwijs vragen om een open blik. Door stil te staan bij de status quo en te onderzoeken wat anders of slimmer kan, ontdekken we nieuwe invalshoeken en oplossingen. Bij de Thomas More Academie dagen wij je uit om anders te denken en te doen, want elke uitdaging biedt een kans. Zoals wij het zelf verwoorden: ‘Wij leren en verdiepen graag met je mee als partner in jouw professionalisering.’ Die houding typeert onze aanpak. We gaan uit van gedeeld eigenaarschap en geloven dat ontwikkeling sterker wordt, wanneer je die samen vormgeeft. Niet alleen individuen maken het verschil, maar vooral netwerken en teams die elkaar versterken en inspireren. Werelds verbonden onderwijs begint dus dichtbij: in de ontmoeting tussen mensen die samen willen leren, groeien en kijken door de ogen van een ander.

Verbinding in de onderwijspraktijk

Werelds verbonden onderwijs krijgt pas betekenis in de dagelijkse praktijk van de klas en de school. Daar waar inclusie, taal, gedrag en burgerschap samenkomen in de realiteit van leerlingen en professionals. Niet als losse thema’s, maar als samenhangend geheel waarin je voortdurend leert kijken naar wat nodig is om ieder kind tot leren te laten komen. Binnen de Thomas More Academie ondersteunen wij die ontwikkeling met opleidingen en trainingen die direct verbonden zijn met de onderwijspraktijk.

Specialist Talige Diversiteit

De diversiteit in de klas neemt toe. Dat uit zich in taalgebruik, culturele achtergronden en uitdagingen op sociaal-emotioneel vlak. En dat merk je als leerkracht. Taal is meer dan een middel om te leren: het is ook een manier om de wereld en elkaar te begrijpen en nieuwsgierig te zijn. In deze post-hbo opleiding verdiep je je in meertaligheid en talige diversiteit in de klas. Je leert hoe taal, cultuur en identiteit met elkaar samenhangen en hoe je dat vertaalt naar je dagelijkse onderwijspraktijk.

Inclusief Onderwijs

Inclusief onderwijs begint bij de manier waarop je kijkt naar verschillen. In de Leergang Inclusieve Leeromgeving onderzoek je hoe je onderwijs zo kunt vormgeven dat alle leerlingen kunnen meedoen en zich kunnen ontwikkelen. Je vertaalt inclusieve vraagstukken met je team naar concrete verbeteringen in de praktijk. Je verbindt visie aan praktijk en werkt aan een schoolomgeving waarin diversiteit niet wordt opgelost, maar wordt benut als vertrekpunt voor goed onderwijs.

Burgerschap

Burgerschapsonderwijs gaat over samenleven in een diverse samenleving. Het leeft in gesprekken, keuzes en spanningen in de klas, in hoe leerlingen met elkaar omgaan, in wat jij toelaat, benoemt of juist openlaat. Sinds de aangescherpte Wet Burgerschapsonderwijs ligt het eigenaarschap nadrukkelijk bij de school. Dit betekent: keuzes maken, durven zeggen waar jij voor staat. Hoe geef je dit samenhangend vorm? Dat leer je in de module Burgerschap. Zo krijgt burgerschap niet alleen een plek in het curriculum, maar ook in de manier van samenleven in school.

Traumasensitief lesgeven

Wat doe je als een kind een woedeaanval krijgt, net als jij wilt starten met je instructie? En hoe bewaak je de veiligheid van de groep daarbij. Elke leerkracht komt het tegen. Want in vrijwel iedere klas zitten kinderen die te maken hebben gehad met stressvolle gebeurtenissen. Gedrag in de klas heeft vaak een diepere laag. In deze training leer je signalen van stress en ingrijpende ervaringen herkennen en hier professioneel op te reageren vanuit kennis en tools.

Deze opleidingen vormen samen één geheel: onderwijs waarin je leert kijken door de ogen van de ander vanuit werelds verbondenheid.

Bekijk ons gehele aanbod op de website van Thomas More Academie.

Personalia

12 februari, **Rens**,
zoon van Maike
van Peperstraten,
Valentijnschool

2 maart, **Jade Weerd**,
dochter van Jessica de
Leeuw, De Rozenhorst

3 maart, **Zoë**, dochter
van Sandrine van Haren,
Emmaus

5 maart, **Isai**, zoon
van Rachel Leich,
De Pionier

6 maart, **Lou**,
dochter van Marcella
Hoogendoorn, Emmaus

12 maart, **Rosie**, dochter
van Shanice Burgerhout,
Don Bosco School

15 maart, **Alain**, zoon
van Sirvard Verburgh,
Verbazisschool WOW

16 maart, **Niam Amar**,
zoon van Susanne Krüger,
Mr. van Eijckschool

16 maart, **Yven**,
zoon van Melissa Evengroen,
Willibrordschool

20 maart, **Yve**, zoon van
Romy van der Ende-de Bruyn,
De Klimophoeve

10 april, **Tommen**,
zoon van Charlotte van
Hagen, De Kleine Prins
(Prinsenland)

24 april, **Colby**, zoon
van Annemijn van Meel,
De Vijfster

13 april, **Jolijn**, dochter
van Lianne Slingerland-
Monteny, Mgr. Bekkers
en De Wegwijzer

21 april, **Emilia Elizabeth**,
dochter van Femke Bruins,
Emmaus

1 mei, **Sten**, zoon van
Tamara Stolk, Emmaus

Benoemingen

Maike Verboon
Directeur Kleine Prins (Lage Land)
01-08-2026
Laura de Ridder
Adjunct-directeur Globetrotter Katendrecht
01-08-2026

Peter Booister	Elisabethschool	40	23-01-2024
Sandra de Goeij	Globetrotter Katendrecht	25	23-03-2024
Esther Goudriaan-van den Burg	Mr. Van Eijckschool	25	29-08-2025
Kathelijne Lemmens	Hildegardisschool	25	15-09-2025
Jessica van Leeuwen	Hildegardisschool	25	15-09-2025
Sahila El Berkany	Valentijnschool	25	13-11-2025
Eline Nuytermans	Tangram	25	13-11-2025
Floor Eiff	Pieter Bas	25	19-03-2026
Anne-Mieke Put-Vonck	Willibrordschool	25	25-04-2026
Hester Prins-Bergman	De Wegwijzer	40	28-04-2026
Sharlawatie Mohan-Jhinkoe	Imeldaschool	25	01-05-2026
Annelies Krijger	PSZ Kapoentje	25	01-05-2026
Saskia Vosselman	Park16Hoven	25	02-05-2026
Rob Jansen	Pieter Bas	50	12-05-2026
Jacqueline van Diest	Pieter Bas	25	01-06-2026

Jubilarissen

COLOFON

De Koerier is een periodieke uitgave van de Rotterdamse Vereniging voor Katholiek Onderwijs (RVKO), bestemd voor de eigen medewerkers en andere geïnteresseerden. (Delen van) artikelen mogen worden overgenomen na toestemming van het Redactieteam. Ondanks de zorg en aandacht die wij besteden aan de samenstelling van dit blad, kan de RVKO niet instaan voor de volledigheid, juistheid of voortdurende actualiteit van de gegevens en de inhoud ervan.

Heb je opmerkingen, vragen, tips of tops voor het redactieteam, stuur ze naar redactie@rvko.nl

Redactie: RVKO Redactieteam

Eindredactie: Philip Reedijk,
Maas Communicatie

Hoofdredacteur: Merel van der Sluis, RVKO

Fotografie: Tom Pilzecker, Jacolien Rog

Vormgeving: Thijs van Rees

Kopij aanleveren: redactie@rvko.nl

RVKO in beeld

‘Laat je horen, Ahoy’

Honderden leerlingen van verschillende RVKO-scholen hadden op donderdag 11 juni een fantastische middag bij de tweede editie van Sing & Dance UP! Na maanden van oefenen in de klas konden ze nu shinen in Rotterdam Ahoy. Het was één groot feest!